О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 34130

гр. София, 01.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 01.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **9997** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2-4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 221 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на "БЕТ ПРИНТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район С., [улица], ет. 4, представлявано от управителя А. М., чрез адв. Д. К., срещу допуснато по силата на чл. 221, ал. 1 ЗМ предварително изпълнение на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058/05.06.2026 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“. С посоченото решение са коригирани подадените от "БЕТ ПРИНТ" ЕООД митнически декларации с MRN 24BG005808153045R4 от 09.04.2024 г. и MRN 24BG005808159646R9 от 12.06.2024 г. в частта относно декларираните данни в елемент „допълнителен режим“, вследствие на което в тежест на дружеството са установени задължения за доплащане в общ размер на 24 751,13 евро, от които мито в размер на 20 625,94 евро и ДДС в размер на 4 125,19 евро.

Жалбата е депозирана чрез митническия орган. Адресирана е до съда, като оспорващият не се е възползвал от възможността за административно оспорване на акта. В нея са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на митническото решение и се претендира отмяната му. С допълнителна молба, адресирана до директора на Агенция „Митници“ е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058/05.06.2026 г. Искането е предявено на основание чл. 221, ал. 2 ЗМ и се основава на твърдения за опасност от настъпване на непоправими вреди за адресата на акта. Сочи се, че според последния обявен годишен финансов отчет на „БЕТ ПРИНТ“ ЕООД за 2024 г. финансовото му състояние „не е напълно стабилно“. Сумите, установени от митническите органи като дължими, значително надхвърлят разполагаемите финансови средства на дружеството, поради което е налице риск принудителното изпълнение на задълженията да бъде насочено както към наличните парични средства, така и към материалните запаси и дълготрайните материални активи на дружеството.

Допълнено е, че предвид спецификата на търговската дейност на „БЕТ ПРИНТ“ ЕООД, реализирането на приходи е пряко обвързано от производството и продажбата на съответните стоки, част от предмета му на дейност, който процес включва експлоатация на машини и оборудване, закупуване на необходимите материали, рекламна, дистрибуторска и изобщо всички видове дейности за реализиране на бизнес процесите на дружеството. Изразено е съмнение, че насочването на принудително изпълнение върху материалните запаси и дълготрайните активи би имало силно неблагоприятен ефект върху оперативната дейност на дружеството, като същото ще бъде поставено в обективна невъзможност да генерира приходи в размера, необходим за обезпечаване на дейността му. В заключение е отправено искане до директора на Агенция „Митници“ да спре изпълнението на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058 от 05.06.2026 г. до окончателно решаване на спора за неговата законосъобразност.

При изпращане на преписката в съда ответникът по делото – директор на ТД Митница – С., изразява становище за неоснователност на искането.

Настоящият съдебен състав намира така направеното от "БЕТ ПРИНТ" ЕООД искане за допустимо. Подадено е от надлежна страна в рамките на висящо производство срещу подлежащ на предварително изпълнение по силата на закона административен акт. В тази насока следва да се отбележи, че при действието на чл. 148 АПК и чл. 221, ал. 1 ЗМ в случая митническото решение е обжалвано направо пред съда, като искането за спиране на предварителното изпълнение е направено от оспорващия с молба към жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство. Поради това и на основание чл. 130, ал. 2 АПК настоящият съд е компетентен да разгледа и да се произнесе и по искането с правно основание чл. 166 АПК за спиране предварителното изпълнение на оспорения акт. В този смисъл е и практиката на ВАС по адм. дела № 8754/2023 г., 3933/2024 г., 10133/2023 г., 10071/2023, 10351/2023 г. и др.

Разгледано по същество искането за спиране на предварителното изпълнение на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058 от 05.06.2026 г. е неоснователно.

Съгласно чл. 45, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, подаването на жалба не спира изпълнението на обжалваното митническо решение. Идентична е разпоредбата на чл. 221, ал. 1 ЗМ, според която обжалването на решението по чл. 19б не спира неговото изпълнение. В настоящия случай не е налице хипотезата по чл. 221, ал. 3 ЗМ, касаеща спиране на изпълнението на акта от органа, от който го е издал, в срока за неговото оспорване и при предоставено обезпечение. ЗМ не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което приложима се явява общата норма на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 АПК, която предвижда, че за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение, съдът следва да установи, че то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и това да е в резултат на новонастъпили факти. Същевременно, не е достатъчно да бъде заявена вероятност от настъпване на неблагоприятни последици, без същите да са подкрепени с конкретни доказателства относно техния характер, размер и причинно-следствена връзка с изпълнението на акта.

В настоящия случай изложените от „БЕТ ПРИНТ“ ЕООД твърдения относно опасността от настъпване на непоправима вреда са изцяло хипотетични. Дружеството се позовава основно на

данни от годишния финансов отчет за 2024 г., като от същия не може да бъде направен категоричен извод, че финансовото му състояние е такова, че изпълнението на установените задължения ще доведе до преустановяване или до съществено засягане на търговската му дейност.

Напротив, при съпоставяне на данните от представения ГФО за 2024 г. с тези от ГФО за 2023 г. (публично достъпен по партидата на дружеството в Търговския регистър) се установяват обстоятелства, които не подкрепят твърдението за влошаване на финансовото състояние на дружеството. Отчетната стойност на нетекущите (дълготрайните) активи се е увеличила от 1 102 хил. лв. за 2023 г. на 1 116 хил. лв. за 2024 г. Това обстоятелство сочи запазване, респективно леко увеличаване, на размера на дълготрайните активи на дружеството, а не на тяхното съществено намаляване или обезценяване. Същевременно се наблюдава намаляване на пасива, както и увеличение на приходите от 3 233 хил. лв. през 2023 г. на 3 432 хил. лв. през 2024 г. Следователно наличните финансови данни не обосновават извода, че дружеството се намира в състояние на обективна невъзможност да продължи нормалната си търговска дейност при изпълнение на установените задължения.

Следва да се отбележи, че оспорващото дружество не представя конкретни доказателства, от които да се установи, че плащането на установените задължения в размер на 24 751,13 евро ще доведе до фактическо преустановяване на дейността му, до неплатежоспособност или до друга последица, която не би могла да бъде преодоляна или компенсирана. Не са представени данни за размера на текущите парични наличности, вземанията от клиенти, текущите задължения, размера на месечните разходи, стойността и оборота на материалните запаси, както и други конкретни финансови показатели, които да позволят да се направи обоснована преценка за твърдяната опасност.

Обстоятелството, че установените задължения надхвърлят размера на наличните към определен момент парични средства, само по себе си не е достатъчно, за да се приеме, че изпълнението ще причини непоправима вреда. Финансовото състояние на едно търговско дружество не може да бъде преценявано единствено въз основа на размера на наличните парични средства, без да бъдат отчетени всички негови активи, вземания, приходи, задължения и възможности за генериране на паричен поток.

Неоснователно е и твърдението, че принудителното изпълнение непременно ще бъде насочено към материалните запаси и дълготрайните активи на дружеството и че това ще постави дружеството в „обективна невъзможност“ да генерира приходи. В молбата не са изложени конкретни факти, от които да следва, че именно такъв способ на изпълнение ще бъде предприет, нито е доказано, че евентуалното изпълнение върху конкретни активи неизбежно ще доведе до прекратяване на производствената или търговската дейност. Тези твърдения представляват предположение за бъдещо развитие на изпълнителното производство, без да е доказана непосредствена и реална опасност от настъпването на твърдените последици. Само възможността принудителното изпълнение да засегне активи на дружеството не е достатъчна, за да се приеме наличие на непоправима вреда, доколкото принудителното изпълнение по правило има за цел да реализира установеното публично вземане чрез предвидените в закона способи.

Следва да се отчете и че твърдяната вреда е представена общо, без индивидуализиране на

конкретните активи, които биха били засегнати, тяхното значение за дейността, стойността им и степента, в която евентуалното им осребряване би препятствало нормалното функциониране на дружеството. Липсват и доказателства, че дружеството не разполага с други активи или източници на финансиране, чрез които да обезпечи изпълнението на задължението, без да преустанови дейността си.

Не може да се приеме за доказана и причинно-следствената връзка между изпълнението на решението и твърдяната непоправима вреда. Дружеството се позовава на общия характер на своята търговска дейност и на необходимостта от машини, оборудване, материали и други ресурси, но тези обстоятелства сами по себе си не доказват, че плащането на установеното задължение ще доведе до загуба на производствения капацитет или до невъзможност за осъществяване на дейността.

Наред с това, представеният ГФО за 2024 г. представлява отчет за минал отчетен период и не съдържа актуална информация, която сама по себе си да установява действителното финансово състояние на дружеството към момента на разглеждане на искането. От него не може да се направи категоричен извод относно текущата ликвидност на дружеството, размера на наличните парични средства, текущите му вземания и задължения и способността му да обслужва задълженията си. Следователно представеният финансов отчет не доказва по несъмнен начин твърдяната опасност от настъпване на непоправима вреда. Напротив, сравнителният анализ на отчетните данни за 2023 г. и 2024 г. сочи увеличение на приходите, увеличение на нетекущите активи и намаляване на пасива, което не подкрепя тезата за влошаване на финансовото състояние на дружеството до степен, при която изпълнението на установеното задължение би застрашило съществуването или нормалното функциониране на предприятието.

Изложените от „БЕТ ПРИНТ“ ЕООД доводи се основават на предположения за евентуални бъдещи неблагоприятни последици, а не на доказана конкретна, непосредствена и реална опасност от настъпване на непоправима вреда. Следователно не са налице необходимите предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058 от 05.06.2026 г., поради което искането на „БЕТ ПРИНТ“ ЕООД следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 във връзка с ал. 2 и ал. 4 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 75 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на "БЕТ ПРИНТ" ЕООД за спиране на допуснато по силата на чл. 221, ал. 1 ЗМ предварително изпълнение на Решение № РЗМ-5800-666/32-172058/05.06.2026 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в седемдневен срок от получаването му.

Същото да се съобщи на искателя чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК на

посочения в жалбата адрес.

СЪДИЯ: